

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **V. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1.10.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 26.6.2014, o **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.6.2014 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění ke dni 31.3.2014, k němuž byl uznán invalidním.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal námitky s tím, že se nesouhlasí se zamítnutím své žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění, neboť ze zdravotních důvodů nemůže nikde najít práci a je stále veden v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce. V roce 1996 mu byl odňat částečný invalidní důchod, ačkoliv má stále stejné zdravotní problémy. Žalovaná při rozhodnutí o těchto námitkách vycházela mimo jiné i z posudku lékaře ČSSZ, podle

něhož vznikla u žalobce invalidita dnem 31.3.2014, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%. V rozhodném období od 31.3.2004 do 30.3.2014 získal žalobce pouze 3 roky pojištění a v období od 31.3.1994 do 30.3.2014 získal pouze 3 roky a 357 dnů pojištění. Žalovaná proto námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod ze dne 26.6.2014.

Žalobce proti rozhodnutí žalované o námitkách podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že je vyučen důlním zámečníkem a při výkonu zaměstnání utrpěl pracovní úraz, který mu nebyl uznán. V roce 1978 mu byl přiznán částečný invalidní důchod. Dne 13.6.1996 mu byl tento důchod odňat i přes stejný zdravotní stav. Při současném zdravotním stavu – úplné slepotě jednoho oka a částečné slepotě oka druhého není schopen si najít zaměstnání. Domáhal se proto přezkoumání svého zdravotního stavu a zrušení napadeného rozhodnutí žalované.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1.10.2014 č.j. X, připojeným posudkovým i dávkovým spisem žalobce, posudkem posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava ze dne 6.5.2015, jakož i doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 15.7.2015, usnesením Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 15C 210/80 ze dne 9.6.1982 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového i posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce poté, kdy mu v roce 1996 byl odňat částečný invalidní důchod, se opakovaně domáhal přiznání invalidního důchodu a naposledy tak učinil dne 13.3.2014. Na základě této jeho žádosti byl jeho zdravotní stav posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Karviná 15.5.2014 se závěrem, že je invalidní. Jedná se o invaliditu I. stupně, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 40% podle kapitoly VII, položky 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 26.6.2014 žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění pro nárok na tento důchod. Součástí dávkového spisu žalobce je mimo jiné osobní list důchodového pojištění, z něhož krajský soud zjistil, že v období od 31.3.2004 do 30.3.2014 lze žalobci započítat pouze 3 roky pojištění a v období od 31.3.1994 do 30.3.2014 získal žalobce 3 roky a 357 dnů pojištění.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky

MUDr. J. T. a jejího nálezu ze dne 31.3.2014, z nálezu oční lékařky MUDr. G. ze dne 31.3.2014, laboratorního vyšetření ze dne 25.3.2014 a z úplné zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Karviná. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise prakticky monokulus a toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu VII, položku 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40%. V doplňujícím posudku ze dne 15.7.2015 pak posudková komise uvedla k dotazu soudu, že invalidita žalobce není v souvislosti s pracovním úrazem a že zdravotní stav byl zhodnocen jako následek obecného onemocnění. K uvedenému posudková komise dodala, že tvrzení žalobce ohledně úrazu z března 1977, kdy při sekání kladivem odlétl kousek kovu a zranil jej na levém oku, pak tento úraz podle dokumentace nebyl hlášen a žalobce nebyl pro něj vyšetřen. Podle dalšího tvrzení žalobce ohledně úrazu v květnu 1978 byl žalobce kopnut jinou osobou do levého oka. Tehdy byl přizván i soudní znalec z oboru očního lékařství, avšak se závěrem, že se nedalo prokázat, že by dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl v příčinné souvislosti s pracovním úrazem.

Z usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 15C 210/80 ze dne 9.6.1982 krajský soud zjistil, že tímto usnesením bylo zrušeno rozhodnutí právní předchůdkyně žalobkyně Úřadu důchodového zabezpečení ze dne 25.4.1979, kterým nebyl žalobce uznán ani plně ani částečně invalidní. Krajský soud tehdy dospěl k závěru, že žalobce je částečně invalidní, avšak pokud se domáhal přiznání částečného invalidního důchodu pro následky pracovního úrazu, nedalo se prokázat, že by byl jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsoben následky pracovního úrazu z roku 1977. Krajský soud v témže rozhodnutí uzavřel, že žalobce je částečně invalidní pro obecné onemocnění s nárokem na částečný invalidní důchod od 16.10.1978.

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f/ zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle odst. 2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10-ti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20-ti let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 let. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10-ti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Krajský soud, který v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 1.10.2014 byl invalidní a jednalo se o invaliditu I. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, přičemž datum vzniku této invalidity bylo stanoveno na 31.3.2014. Žalobce však v rozhodném období má dle osobního listu důchodového pojištění

vykázánu započitatelnou dobu pojištění ve shora uvedeném rozsahu. Žalobce tedy nesplňoval druhou podmínku nutnou pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, tj. potřebnou podmínku doby pojištění ve smyslu shora citovaného ustanovení § 40 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Za situace, kdy žalobce jinou dobu pojištění v řízení neprokázal, krajskému soudu nezbylo než jeho žalobu jako nedůvodnou zamítnout, přičemž nemohl přihlídnout k žalobní námitce týkající se nepříznivého zdravotního stavu žalobce, pro který není schopen najít si zaměstnání. V řízení rovněž nebylo prokázáno, že invalidita žalobce vznikla v příčinné souvislosti s tvrzeným pracovním úrazem, který měl žalobce utrpět v roce 1977. Tento závěr potvrzuje nejen shora citovaný doplňující posudek PK MPSV ČR ze dne 15.7.2015, jakož i rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 9.6.1982.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27. srpna 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce